

XXVIII.

Betænkning

om

Udkastet til Lov om Krigsskat for 1851.

(Afgivet af Folkethingets Udvalg.)

Folkethinget har paalagt under tegnede Udvalg at afgive Betænkning over det Udkast til Lov om Krigsskat for 1851, som af Finantsministeren blev indbragt i Mødet den 9de December 1850.

Siden den Tid har Regjeringen seet sig nødsaget til at gjøre Brug af den ved Krigsskatsloven af 15de Mai 1850 § 10, anden Pusfus givne Bemyndigelse til at udstede Creditbeviser for to Millioner Rigsbankdaler, og paa Grund heraf forelagt Rigsdagen Udkast til en Lov, der med dens Samtykke senere er udkommen under 11te December 1850. Vi bemærke dette ikke blot for at antyde, at det vil være nødvendigt, paa Grund heraf, i nærværende Lovudkast i det Væsentlige at foretage de Forandringer, som Finantsministeren senere har foreslaaet for os, og som vi nedenfor ville komme til at omtale, men ogsaa for at gjøre det endmere indlysende, hvorfor vi maae tilraade, at Landet endnu for Aaret 1851 paatager sig den Byrde, som ved denne Lov vil paalægges det. Da der nemlig nu skal staffles Resourcer tilveie for at indfri 2 Millioner Rbd. i Creditbeviser, hvis Udgivelse vel blev stillet i Udfigt i Krigsskatsloven af 15de Mai 1850, § 10 anden Pusfus, men hvorom den fgl. Kundgjørelse, hvormed Rigsdagen aabnedes, endnu udtalte det Haab, at denne ikke vilde blive nødvendig, vil det neppe være tilraadeligt dertil at vælge en ny Bestatningsmaade, over hvis Provenue ikke kan gjøres en paa Erfaring grundet Beregning, og vi kunne derfor efter vor bedste Overbeviisning ikke andet end tilraade i det Væsentlige at antage dette Lovudkast, for at stikke Dækningen af de 2 Millioner Creditbeviser, som ifølge Krigsskatsloven af 15de Mai 1850 § 10 anden Pusfus og Loven, af 11te December 1850 nu ere stillede til Finantsministerens Disposition og tildeels allerede ere udgivne.

Men naar vi saaledes tilraade at tiltræde Lovudkastet, og derfor i det Følgende skulle indskrænke os til at foreslaae nogle faa Forandringer, der hovedsagelig kun gaae ud paa at gjøre den ældre Krigsskatslovs Bestemmelser tydeligere og at gjennemføre dens Princip mere consequent, maae vi dog med Hensyn til eet Punkt fraraade at tage Udkastet til Følge. Lovudkastets § 2 tilsigter nemlig, at, medens der af Bygninger i Kjøbenhavn og paa Landet i Krigsskat for 1851 skal erlægges det samme Beløb, som blev paalagt ved Krigsskatsloven af 15de Mai 1850, nemlig Halvdelen af hvad der i denne Afgift svares i eet Aar, skal der af Bygninger i Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn, Løgstør indbefattet, udredes Bygningsafgiftens fulde Beløb for eet Aar som Krigsskat. Vi kunne ikke finde dette billigt eller retfærdigt, eller erkjende, at de af Finantsministeren ved Udkastets Fremlæggelse herfor anførte Grunde kunne gives Medhold, og maae derfor foreslaae, at Kjøbstadsbygningerne med Hensyn til Krigsskatten for Aaret 1851 blive satte paa den samme Fod, som de andre Bygninger, der, forsaavidt de ere ansatte til Bygningsafgift, skulle svare Krigsskat, og at den nævnte Paragraphs første Punktum kommer til at hedde: „Af Bygninger bliver, forsaavidt disse ere ansatte til Bygningsafgift, i Krigsskat 1851 at tilsvare Halvdelen af hvad der i eet Aar svares i denne Afgift.“

Dette er det eneste Punkt af Betydning, i hvilket vi maae tilraade en Forandring i Lovudkastet.

De øvrige Bemærkninger, som vi ikke troe at burde tilbageholde, ere følgende.

I § 1, slette Pusfus, hedder det, ligesom i Krigsskatsloven for 1850: „er Jord paa anden Maade af Eieren overdragen Andre til Brug, da udreder Brugerens, naar Jorden er overdragen ham i Livsfæste, to Femtedele, men, naar den er overdragen ham paa Aaremaal eller Dpfigelse, kun Treiedelen af Krigsskatten, og Eieren selv den øvrige Deel.“ Nu er det vistnok utvivlsomt, at Lovens Hensigt ikke har været, at Forpagtninger paa 50 Aar, der i Lovgivningen iøvrigt sættes i Klasse med Livsfæste, skulde beskattes anderledes end dette, og det tør ogsaa med Sikkerhed antages, at dette